

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1. Vtrum Christus debuerit baptizari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

fa, quare illi fuerunt baptizati post baptismum fo. F quia Spiritum sanctum non cognouerant, sed quia non erant baptismum Christi baptizati.

AD QVINTVM dicendum, quod sicut dicit Augu. contra Faustum, Sacramenta nostra sunt signa praesentis gratiae: sacramenta vero veteris legis, fuerunt signa gratiae futurae. Vnde ex hoc ipso, quod Ioannes baptizauit in nomine venturi, datur intelligi, quod non dabat baptismum Christi, qui est sacramentum nouae legis.

¶ Super Quaestione trigesima nona Articulum primum.

QVAESTIO XXXIX.

De Baptizatione Christi, in octo, articulis diuisa.

¶ Titulus clarus est.

¶ In corpore vnica conclusio: Conueniens fuit Christum baptizari. Probatur tripliciter. Omnia sunt clare.

DEINDE considerandum est de baptizatione Christi.

ET CIRCA hoc quaeruntur octo.

¶ Primo, Vtrum Christus debuerit baptizari.

- ¶ Secundo, Vtrum debuerit baptizari baptismum Ioannis.
- ¶ Tertio, De tempore baptismi.
- ¶ Quarto, De loco.
- ¶ Quinto, De hoc quod ei sunt caeli aperti.
- ¶ Sexto, De Spiritu sancto apparere in ipse columbe.
- ¶ Septimo, Vtrum illa columba fuerit verum animal.
- ¶ Octauo, De voce patris testimonii.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum fuerit conueniens Christum baptizari.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur quod non fuerit conueniens Christum baptizari. Baptizari enim est abluere: sed Christo non conuenit abluere, in quo nulla fuit impuritas, ergo videtur quod Christum non decuerit baptizari.

¶ 2° Præ. Christus circumcisionem suscepit, ut imple- ret legem: sed baptismus non pertinebat ad legem, ergo non debebat baptizari.

¶ 3° Præ. Primum mouens in quolibet genere, est im- mobile secundum illum motum: sicut celum quod est primum alterans, non est alterabile: sed Christus est primum baptizans, secundum illud Ioa. 1. Super quem videris Spiritum descendentem, & manentem, hic est qui baptizat, ergo ipsum non decuit baptizari.

SED CONTRA est, quod dicitur Matthæ. 3. quod venit Iesus a Galilæa in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo.

RESPON. Dicendum, quod conueniens fuit Christum baptizari. Primo quidem, quia ut Ambrosius dicit super Luc. Baptizatus est dominus, non mundari volens, sed mundare aquas, ut ablute per carnem Christi, qui peccatum non cognouit, baptismatis vim haberet, & ut sanctificatas aquas relinqueret postmodum baptizandis, sicut Chrysostomus dicit super Matth. Secundo, quia sicut Chrysostomus dicit super Matth. quæuis ipse non esset peccator, tamen naturam suscepit peccatricem, & similitudinem carnis peccati: propterea, etsi pro se baptismate non indigebat, tamen in aliis, carnalis natura opus habebat. Et sicut Gregorius Nazan. dicit, Baptizatus est Christus, ut totum veteranum Adam immergat aqua. Tertio, baptizari voluit, sicut Augustinus dicit in sermone de Epiphania: quia

4. dist. 2. q. 2. art. 3. q. 1. Et q. 3. art. 2. q. 1. cor. Et 1. Matth. 3. op. 4. io. cap. 9.

8. 2. in Luc. 11. 2. i. prin. tom. 5.

homil. 4. in ope imp. non remore a pris. to. 2.

In orat. in Epiph. i. m. 2. a me. dio.

voluit facere, quod faciendum omnibus imperat. Et hoc est, quod ipse dicit, sic decet nos implere omnem iustitiam, ut enim Ambrosius dicit super Lucam. Hæc est iustitia, ut quod alterum facere velis, prius ipse incipias, & tuo alios hortaris exemplo.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod Christus non fuit baptizatus ut ablueretur, sed ablueret, sicut dictum est.

AD SECUNDVM dicendum, quod Christus non solum debebat implere ea, quæ erant veteris legis, sed etiam inchoare ea, quæ sunt nouæ legis. Et ideo non solum voluit circumcidi, sed etiam baptizari.

AD TERTIVM dicendum, quod Christus est primum baptizans spiritualiter: & sic non est baptizatus, sed solum in aqua.

ARTICVLVS II.

Vtrum Christus baptismum Ioannis debuerit baptizari.

¶ Super Quaestione 39. Articulum secundum.

¶ Titulus clarus est.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, quod Christus non debuerit baptizari baptismum Ioannis. Baptismus enim Ioannis fuit baptismus penitentiae: sed penitentia Christo non conuenit, quia nullum habuit peccatum, ergo videtur quod non debuerit baptizari baptismum Ioannis.

¶ 2° Præ. Baptismus Ioannis, sicut dicit Chrysostomus, medium fuit inter baptismum Iudæorum, & Christi baptismum: sed medium sapit naturam extremorum. Cum ergo Christus non fuerit baptizatus baptismate legali, nec etiam baptismate suo, videtur quod pari ratione baptismate Ioannis baptizari non debuerit.

¶ 3° Præ. Omne quod in rebus humanis est optimū, debet attribui Christo: sed baptismus Ioannis non tenet supremū locū inter baptismata, ergo non conuenit Christum baptizari baptismum Ioannis.

SED CONTRA est, quod dicitur Matthæ. 3. quod venit Iesus in Iordanem, ut baptizaretur a Ioanne.

RESPON. Dicendum, quod sicut dicit Augustinus super Ioannem, baptizatus dominus baptizabat, non eo baptismate, quo baptizatus est. Vnde, cum ipse baptizaret baptismum proprio, consequens est quod non fuerit baptizatus suo baptismate, sed baptismate Ioannis. Et hoc fuit conueniens, primo quidem, propter conditionem baptismi Ioannis, qui non baptizauit in Spiritu, sed solum in aqua: Christus autem spiritualiter baptismate non indigebat, qui a principio suæ conceptionis gratia Spiritu sancti repletus fuit, ut patet ex dictis. & hæc est ratio Chrysostomi. Secundo ut Beda dicit, baptizatus est baptismum Ioannis, ut baptismum suo baptismum Ioannis comprobaret. Tertio, sicut Gregorius Nazan. dicit. A cecedit Christus ad baptismum Ioannis, sanctificaturus baptismum.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sicut supra dictum est, Christus baptizari voluit, ut nos suo exemplo induceret ad baptismum. Et ideo ad hoc, quod effectus

in Luc. 11. 2. i. prin. tom. 5.

4. dist. 2. q. 2. art. 3. q. 1. Et q. 3. art. 2. q. 1. cor. Et 1. Matth. 3. op. 4. io. cap. 9.

8. 2. in Luc. 11. 2. i. prin. tom. 5.

homil. 4. in ope imp. non remore a pris. to. 2.